

בס"ד, כ"ו באדר א' תשפ"ב
27 בפברואר 2022
תיק מס' 1-81123

פסק דין

בעניין שבין	לבין
התובע	הנתבעת
עובד	עמותה

א. רקע ועובדות מוסכמות

התובע הועסק במוסדות של הנתבעת כמנהל פנימיה במשך ארבע שנים בין התאריכים 1/9/15-30/8/19. לטענת התובע לא שולמו לו שלושה סוגים של תשלומים בנושאים שונים, במהלך שנות עבודתו. טענותיו הועלו בפני הנתבעת במשך שנות העסקתו ובשנה החולפת התקיימה פגישה בין התובע לנציגים מטעם הנתבעת לבירור טענותיו. בעקבות הפגישה, הנתבעת הציעה לתובע תשלום חלקי עבור חלק מטענותיו ובתנאי שבכך יסתיימו תביעותיו. התובע סרב להצעת הנתבעת ובשל כך הם הגיעו לבירור עניינם בפני בית הדין.

ב. טענות התובע

1. בשנת העבודה הראשונה קיבל התובע את משכורתו בהתאם למה שסוכם עימו. לקראת השנה השנייה סיכם התובע עם מנכ"ל מוסדות הנתבעת (להלן "המנכ"ל"), שהחל מהשנה השנייה להעסקתו יקבל התובע את משכורתו בהתאם להסכם השכר הקיבוצי לעובדי הוראה של ישיבות 'בני עקיבא'. על פי ההסכם הקיבוצי הוא זכאי ל-15% גמול ניהול פנימיה. במשך שלוש השנים שלאחריהן הוא ביקש באופן חוזר לקבל תשלום זה. רק בשנה הרביעית תוקן שכרו אך לא שולם לו עבור השנתיים הקודמות לה.

עבור כל חודש מגיעה לו תוספת בסך 1,160.4 ₪, ועל 24 חודשים סה"כ: 27,849 ₪.

2. במהלך שנות עבודתו בימי החופש הגדול, הוא עבד מטעם הנתבעת, באירוח אנשים ומשפחות בישיבה. לטענתו, עבור עבודה זו הנתבעת הייתה אמורה לשלם לו סך 3000 ₪. הנתבעת לא הכחישה את מחויבותה לשלם, אלא שבתחילה נאמר לו שאין באפשרותה לשלם. לאחר מכן נאמר לו על ידי המנהל שהוא יוסיף סכום זה תלוש השכר תחת הסעיף: מלגה לתואר שני. הכסף אכן הופקד, אלא שלטענתו הוא היה זכאי לקבל סך 3000 ₪ נוספים

כמילגת לימודים. זאת בגין התחייבות של ראש הישיבה והמנכ"ל, בתמורה לכך שהוא יידחה את לימודי התואר השני בשנה, וישקיע את כל כוחו בישיבה.

בפגישה שנערכה ב-27/4/21 אמרה חשבת השכר שהיא קיבלה הוראה לשלם 3000 ₪ עבור המילגה. עולה מהאמור, שהשכר עבור האירוח לא שולם לו.

על סעיף תביעה זה הוא תובע: 3,000 ₪.

3. בחופש הגדול כחודש לפני סיום עבודתו יצא התובע למילואים. לאחר המילואים הוא ביקש לקבל את תגמולי המילואים בנוסף לשכר עבודתו, משום שהמילואים היו בזמן שהוא היה מצוי בחופשה מעבודתו. הבקשה לא נדחתה אלא שנטען שאין לנתבעת כסף לשלם. לפני כשנה המנכ"ל התחייב לו בשיחת זום שהוא ישלם תשלום זה שהועבר מביטוח לאומי. בפגישה זו נכחו ראש הישיבה ומנהלן המוסדות.

על סעיף זה הוא תובע 6600 ₪.

סך כל התביעות: 37,449.6 ₪.

ג. טענות הנתבעת

1. העובדים במוסדות הנתבעת מועסקים תחת ההסכם הקיבוצי ואין חוזה אישי. עובדה זו גורמת לכך שיש הרבה נקודות המסוכמות בעל פה בין העובד להנהלה שאינן מתועדות בכתב. לכן, כנציג הנתבעת הוא אינו יכול לדעת מה הובטח לתובע מאחר וההבטחות שלטענת התובע הובטחו לו, נעשו קודם שהוא נכנס לתפקידו כמנהל הכספים של הנתבעת. לפיכך על התובע להוכיח טענותיו.

2. כדי לסיים ברוח טובה הוצע לתובע לשלם את תגמולי המילואים, למרות שהוא קיבל את משכורתו ובכך הוא מקבל כפל שכר, ומחמת הספק לשלם לו מחצית שכר האירוח שהוא דרש, מאחר ואין תיעוד לכך שהוא ביצע את האירוח. אך, התובע דחה הצעה זו.

3. התובע קיבל מהנתבעת במהלך שנות עבודתו תנאי שכר גבוהים ממה שהיה אמור לקבל על פי טבלאות השכר לתפקיד אותו מילא ואף ניתנו לו הטבות כספיות שהנתבעת לא הייתה מחוייבת בהן. פירוט:

א. בהתאם להסכם הקיבוצי מנהל פנימיה זכאי לשכר החל מדרגה 10 עד 15 לכל היותר. התובע החל לעבוד בדרגה 14 והחל מינואר 2018 שכרו הועלה לדרגה 16. ההפרש החודשי עומד על סך 399 ₪ ברוטו. הטבה מחודש ינואר 2018 עד אוגוסט 2019 (מועד סיום עבודתו) עולה לסך 7890 ₪ ברוטו.

ב. כמו כן, במסגרת עבודתו לימד התובע 4 שעות שבועיות שהן 1/6 משרת הוראה. משרד החינוך מגדיר שנת וותק בהוראה אם משרתו של מורה עומדת על 1/3 משרה. להגדרה זו יש השלכות כלכליות רבות (הכרה בשנת וותק, חופשות בתשלום 3 חודשים בשנה, צבירת ימי מחלה, לימודים בהשתתפות המדינה, קרן השתלמות- שבתון ועוד). התובע ביקש שלמרות שהוא מלמד רק 1/6 משרה, שהנתבעת תשלם לו כאילו הוא מלמד 1/3 משרה ושיקטינו לו בהתאם, את המשרה בניהול הפנימיה. כך שהסך הכללי יישאר באותו סכום אלא שהוא יזכה בהטבות בהוראה כנ"ל. הנתבעת נעתרה לבקשתו ובשל כך הוא קיבל את התשלומים הבאים: השתתפות בלימודי תואר שני בהיקף של 4 שעות שבועיות בסך 12,318 ₪ וכן החזר שכר לימוד לתואר השני ממשרד החינוך בסך 6000 ₪ ברוטו במשכורת מרץ 2019. סך כל התשלומים להם זכה התובע: 18,318 ₪.

ג. בשנת הלימודים תשע"ט נעדר התובע יום אחד בשבוע מהעבודה, לצורך לימודיו. הנוהל הרגיל הוא שיש לנכות מעובד משכרו בגין העדרות. הנהלת המוסד נעתרה לבקשתו להתחשב בו ולשלם לו שכר רגיל. על סעיף זה קיבל התובע 14,040 ₪ שמהדין היה לנכות משכרו.

ד. כאמור התובע קיבל ממשרד החינוך סך 6000 ₪ מענק לימודים ומהנתבעת 3000 ₪. מענקים אלו היו מותנים בכך שהוא ימשיך לעבוד שנה נוספת במוסדות הנתבעת. כפי שכתב התובע הוא סיים עבודתו באוגוסט 2019 במקום באוגוסט 2020 ולא עמד בתנאי הסף של המענק. לכן יש לקזז משכרו סך 6000 ₪ ולהשיבו למשרד החינוך. (הנתבעת צרפה אישור המוכיח שהמענק הוא מותנה).

4. בעניין טענתו שהוא לא קיבל 15% גמול מנהל פנימיה: אכן, על פי ההסכם הקיבוצי מנהל פנימיה המועסק במשרה מלאה זכאי לתוספת של 15% כטענת התובע. ואכן, בתלושי השכר של העובד יש תשלום של 5% ושל 10.4%, סך הכל: 15.4%. שני תשלומים אלו הם תשלום של 15% גמול ניהול פנימיה (ואף 0.4% יותר). הפיצול בין שני התשלומים הוא מסיבות טכניות (נשאר מההסכם הקודם). כלומר, התובע קיבל את אשר הוא דורש.

5. לגבי טענתו שלא קיבל תגמולי מילואים: בימי המילואים קיבל התובע שכר מלא עבור עבודתו על אף שנעדר מהעבודה. על פי הנהוג במוסדות הנתבעת לאחר שמתקבל התשלום עבור ימי המילואים מביטוח לאומי, משווים תשלום זה לשכרו, במידה והתשלום מביטוח לאומי גבוה משכרו, הנתבעת משלמת לעובד את ההפרש, וכך נעשה גם בנוגע לתובע. (ניתן לראות בטופס 101 מחודש דצמבר 2019).

הזכות לקבל כפל שכר לימי מילואים בתקופת החופשה מוקנית רק למורים בלבד. התובע טען שהוא מורה ב-1/3 משרה ועל כן מגיע לו כפל שכר. דרישה זו נראתה מוגזמת ואף על פי כן הנתבעת הסכימה לשלם לו סכום זה סה"כ 6600 ₪ ובתנאי שהתובע יחתום שאין לו תביעות נוספות. אך, התובע סרב לחתום על כך.

6. בעניין טענתו שהוא לא קיבל שכר עבור האירוח: מדובר בדרישה שאין לה תיעוד. לא ידוע שהוא התבקש לבצע עבודה זו ומה היה גובה השכר שלטענתו הובטח לו. גם ההסבר של התובע שהתשלום בתלוש היה עבור מענק לימודים ולא עבור האירוח, אינו מתקבל. לכן, היה קשה לקבל טענתו זו, אלא שעל מנת לסיים את הנושא הוצעה לו פשרה שישלמו לו מחצית הסכום, אך התובע סרב לכך.

7. לסיכום, הנתבעת דוחה את התביעה בעניין גמול פנימיה. מוכנה לשלם 6600 ₪ בגין תגמולי מילואים. ומוכנה לשלם 1500 ₪ כפשרה בגין התביעה עבור דמי אירוח.

8. במידה וביה"ד יזכה את התובע בגין דמי פנימיה, הנתבעת תובעת לקזז לו סך 40,338 ₪ תשלומים ששולמו לתובע שהוא לא היה זכאי להם כמפורט לעיל.

ד. נושאי הדיון

1. תגמולי מילואים
2. דמי האירוח ומענק הלימודים
3. גמול ניהול פנימיה
4. טענת הנתבעת להחזר כספים
5. הוצאות משפט

ה. תגמולי מילואים

דרישתו של התובע לקבל את דמי המילואים נענתה בחיוב על ידי נציג הנתבעת. לכן על סעיף זה על הנתבעת לשלם סך: 6600 ₪ כהסכמתה.

1. דמי האירוח ומענק הלימודים

בנוגע לתביעת התובע לתשלום 3000 ₪ עבור דמי אירוח שלטענתו לא שולמו לו. לדבריו, שולמה לו תוספת על משכורתו בסך 3000 ₪ שכותרתה בתלוש המשכורת היא מילגת לימודים. אך, לתשלום זה הוא זכאי בנפרד מדמי האירוח, כהבטחת ראש הישיבה והמנכ"ל. לכן עליהם להשלים את דמי האירוח.

בעדות בטלפון במהלך הדיון בבית הדין, המנהלן אישר שאכן התובע עבד באירוח והוא היה זכאי לתשלום 3000 ₪. הוא טען שתשלום זה הועבר לו ונרשם בתלוש תחת הכותרת מילגת לימודים. אך, המנהלן לא יכול היה לאשר שאושר לתובע סך 3000 ₪ עבור מילגת לימודים כטענת התובע. לדברי המנהלן גם אם ראש הישיבה הבטיח לשלם לו מילגה זו, בלי אישור של המנכ"ל אין תוקף להבטחה זו.

בעדות טלפונית נוספת של ראש הישיבה, הוא אישר שכל התחייבות כספית מותנית בהסכמת המנכ"ל. ראש הישיבה לא זכר האם המנכ"ל התחייב לכך, אך אמר שהוא מניח שהמנכ"ל אישר התחייבות זו. מנגד, התובע טוען בוודאות שראש הישיבה הבטיח והמנכ"ל אישר בקשה זו.

על מנת להסיר ספק, ביקש ביה"ד לקיים פגישת זום קצרה עם המנכ"ל כדי לשאול אותו שאלות בנוגע לנושא זה. המנכ"ל אמר למזכירת בית הדין שהוא אינו זוכר דבר מכל העניין הנ"ל.

דיון: נראה שניתן להכריע בשאלה זו על פי החומרים שבפנינו, כפי שנפרט.

בכתב ההגנה סעיף 5 נכתב שהנתבעת שילמה לתובע 3000 ₪ מענק לימודים לתואר שני זאת בנוסף למענק בסך 6000 ₪ שקיבל התובע ממשרד החינוך. הנתבעת טענה שמענק זה היה מותנה בכך שהתובע ימשיך לעבוד שנה נוספת במוסד. מאחר והתובע לא עבד שנה נוספת, עליו להחזיר 6000 ₪ למשרד החינוך. כלומר, הנתבעת אינה תובעת את השבת 3000 ₪ שהיא העניקה לתובע אלא את השבת כספי משרד החינוך. בדיון נשאל נציג הנתבעת האם הנתבעת נדרשה להשיב כספים אלו, והוא השיב בשלילה (פרוטוקול עמ' 7 שורה 31). עולה אפוא, שלמרות טענת נציג הנתבעת שהתובע לא עמד בתנאי לקבלת המילגה, היא אינה דורשת ממנו להשיב את כספי המענקים עבור לימודים.

לגבי טענתו של נציג הנתבעת בנוגע לדמי האירוח, שיש ספק אם התובע עבד ומה היה השכר שהובטח לו. ספק זה ניתן לפשוט אותו מעדותו החד משמעית של המנהלן, שאישר שהתובע עבד באירוח משפחות והגיע לו עבור עבודה זו סך 3000 ₪. לדבריו, התשלום שניתן לו אכן

היה בגין האירוח, אלא שהתשלום נרשם בתלוש השכר כמלגה עבור מענק לימודים. לדבריו, הם רשמו זאת כך, משיקוליהם.

לאור הדברים עולה, שמחיבור דבריהם של נציגי הנתבעת ניתן להסיק שהתובע היה זכאי למילגת הלימודים כפי שנרשם בתלוש והיא אינה דורשת כספים אלו בחזרה. לגבי הספק שלה בעניין דמי האירוח, ישנה ראיה מעדותו של המנהלן התומכת בטענתו של התובע שהגיע לו סך 3000 ₪ בגין עבודה זו.

בנוסף: כיון שבתלוש נכתב שהתשלום הוא עבור מילגת לימודים, ולא עבור אירוח, אין מקום לטענה שלא אושרה לתובע מילגת לימודים. מנגד, לגבי דמי האירוח, אף שנציג הנתבעת לא ידע מה שיעור דמי האירוח שהובטחו לתובע, יש הודאה של המנהלן שהתובע זכאי ל-3000 ₪ דמי אירוח. על כן בית הדין מחייב את הנתבעת ב-3,000 ₪ נוספים עבור האירוחים.

לפיכך, התובע זכאי לקבל 3000 ₪ דמי אירוח.

ז. גמול ניהול פנימייה

1. ממצאי בית הדין והשלמת טענות הצדדים

בעניין זה טען התובע שעל פי ההסכם הקיבוצי הוא זכאי לתוספת 15% גמול ניהול פנימיה. נקודה זו אינה שנויה במחלוקת, אלא שנציג הנתבעת טוען שתשלום זה מופיע בתלוש המשכורת בשני סעיפים:

גמול השגחה בפנימיה 5%

גמול כוננות 10.4%

שני הסעיפים הללו ביחד הם 15.4%. כלומר, שולם לו בגין ניהול הפנימיה יותר מ-15%.

בדיון בבית הדין התעורר ספק לבית הדין שאף שני הצדדים הודו בו, האם יש זהות בין תשלומים אלו לגמול ניהול פנימיה, שכן הגדרתם אינה זהה לגמול ניהול פנימיה. סוכם בדיון שבית הדין יברר ספק זה ויכריע בהתאם לממצאיו.

בית הדין עיין היטב בהסכם הקיבוצי ולהלן ממצאיו:

בעמ' 39 בהסכם הקיבוצי, סעיף לא שכותרתו: "העסקת מדריכים" סעיף קטן 3 נכתב:

עובד בתפקיד מנהל פנימיה זכאי לתוספת של 15% לשכרו, בגין תוספת ריבון פנימיה.

בהמשכו של פרק זה בעמ' 41 תת כותרת: "תוספת הדרכה" סעיף קטן 24 נכתב:

בנוסף לשכר המוסדי תשולם למדריך תוספת הדרכה בשווי של 12% בשכר המדריך (להלן: "תוספת הדרכה"). תוספת הדרכה משולמת למדריכים בגין עבודתם בשעות בלתי שגרתיות ומיוחדות, לרבות חובתו של העובד המתגורר במוסד להיות זמין בשעות הלילה (כוננות) ו/או לעבוד בפיצול ו/או לעבוד בכל שעה משעות היום.

מדובר בשני תשלומים נפרדים, האחד, 15% תוספת גמול ריכוז פנימיה והשני, 12% תוספת הדרכה בגין עבודה בשעות בלתי שגרתיות, כוננות ופיצול.

קודם הכרעה בדיון זה לנדוננו, איפשר בית הדין לצדדים לבאר שני סעיפים אלו. להלן תמצית תגובתם שנשלחה במייל למזכירות בית הדין:

לדעת התובע שני הסעיפים בסך- 15.4% ניתנו לו עבור פיצול שעות, כוננות וזמינות. לדעתו, התוספת מ-12% ל-15.4% נעשתה בגלל העובדה שהוא עבד 100% משרה. תשלום זה לא ניתן כגמול ניהול פנימיה, אותו הוא תובע.

נציג הנתבעת חזר על טענתו שתשלום 15.4% הם תשלום עבור גמול ניהול פנימיה. הוא הוסיף שעל פי ההסכם הקיבוצי דרגת השכר למדריך אינה עולה על דרגה 2 ודרגתו של מנהל פנימיה אינה עולה על דרגה 15. עולה מהאמור כי התובע שקיבל דרגה 16, קיבל שכר גבוה מהמגיע לו.

יצויין שנציג הנתבעת לא התייחס במפורש לתוספת 12% בגין פיצול וכוננות, העולה מההסכם הקיבוצי כדלעיל. ונראה שדעתו היא שתוספת הדירוג שקיבל התובע, מכסה את כל סכומי השכר העולים מההסכם הקיבוצי.

2. הכרעת בית הדין

כאמור, עולה מההסכם הקיבוצי כי תשלום ה-15% בגין ניהול פנימיה, ותשלום ה-12% בגין פיצול וכוננות הם שני תשלומים נפרדים. מהתיאור שקיבל בית הדין בדיון נראה שהתובע מילא את שני התפקידים האלו במקביל. הוא גר במתחם הפנימיה של הנתבעת והיה זמין בכל שעות היממה לעבודה וגם ניהל את הפנימיה. על כן נראה שהוא היה זכאי לקבל את שני התשלומים הללו.

לאור זאת, נראה שהסעיף בתלוש המשכורת שכותרתו 'גמול כוננות' הוא התשלום השני, הנ"ל ואינו תשלום בגין ניהול פנימיה.

ברם, יש להעיר, שעל פי ההסכם הקיבוצי, התשלום בגין כוננות צריך היה לעמוד על 12% ולא 10.4%.

אמנם, מעיון נוסף בהסכם נמצא כתוב שם בעמ' 17 סעיף 18:

עובד הנדרש לעבוד תוך פיצול יום עבודתו, ואשר יקבל תוספת פיצוי בשיעור 10.4% משכרו.

יתכן שהנתבעת שילמה על הפיצול שיש בו גם כוננות על פי סעיף זה. אך, סעיף זה אינו עוסק בהדרכה בפנימיה.

על כל פנים, הגדרת התשלום בתלוש כגמול כוננות, עונה על הזכאות הנוספת של התובע כפי שהוסבר.

לגבי תשלום 5% גמול השגחה בפנימיה ששולמו לתובע, תשלום זה אינו מופיע בהסכם הקיבוצי. בית הדין ניסה לקבל מידע על סעיף זה אולם הדבר לא עלה בידו. נראה שסעיף זה שהופיע בתלושי המשכורת קודם צירופו של התובע להסכם הקיבוצי, נותר על כנו גם לאחר השינוי. ככל הנראה סעיף זה קשור לסעיף שמופיע בתשלומי משרד החינוך, שם יש זכאות לגמול השגחה בפנימייה של 5% זאת בנוסף לגמול פיצול שנע בין 3-7% (כלומר, גמול של עד 12%)¹ במקרה שלנו נקבע בהסכם הקיבוצי של המוסד, כאמור לעיל שהגמול על הדרכה בפנימייה יהיה 12%.

לגבי טענתו של התובע שמאחר והוא הדריך במשרה מלאה מגיע לו גמול גבוה יותר. טענה זו אינה נתמכת לא בהסכם הקיבוצי, ולא בהסכם הקיבוצי של משרד החינוך כפי שהובא בהערה. נראה, אפוא, שהתשלום שקיבל התובע הוא מעבר למגיע לו בגין כוננות ופיצול.

מנגד, יש לדחות את טענת נציג הנתבעת שתשלום ה-15.4% הם בגין גמול ניהול פנימיה. כמו כן, יש לדחות טענתו שהתובע קיבל מעבר למגיע לו בכך שקיבל דרגת שכר 16 ומשמע מדבריו שלכן אין להוסיף לו את התוספת 12% המופיעה בהסכם הקיבוצי. אין לקבל טענתו, שכן, הסכמתה של הנתבעת להעלות את דרגתו משמעה שהוא זכאי לקבל את כל מרכיבי השכר בהתאם לדרגה זו.

כמו כן, בתגובה לשאלת ביה"ד לגבי הסעיפים בהסכם הקיבוצי, כתב נציג הנתבעת שעל פי נספח 4 בהסכם הקיבוצי, מדריך בפנימיה מקבל מקסימום דרגה 2, ומנהל פנימיה לכל היותר דרגה 15. לפיכך העלאתו של התובע לדרגה 16 הביאה לכך שהוא קיבל את כל שכרו

¹ ניתן לראות זאת בקישור הבא: <https://www.dmag.co.il/pub/histadrut/Urighs19/77/#zoom=z>

ומעבר לכך. ברם, נציג הנתבעת לא הוכיח שהעלאה זו נעשתה בכפוף לכך שהתובע לא יהיה זכאי לקבל את מלוא הזכויות העולות מההסכם הקיבוצי. לכן נראה שיש לדחות טענה זו. לאור זאת, התובע זכאי לקבל 15% גמול ניהול פנימיה ובנוסף לכך 12% גמול כוונות ופיצול. סך הכל: 27% תוספת על המשכורת. בפועל קיבל התובע בגין עבודתו בפנימיה 10.4%+5% כמפורט לעיל, סך הכל: 15.4%. על כן, על הנתבעת להשלים לתובע סך: 11.6% = 15.4% - 27%. כל זאת בהתאם לדרגות השכר המופיעות בתלושי המשכורת.

לגבי מועד צירופו של התובע להסכם הקיבוצי, טען התובע בכתב התביעה סעיף 1 וכן בדיון בבית הדין (פרוטוקול עמ' 2) שסוכם איתו על תוספת זו החל מהשנה השנייה של העבודה. ברם, מעיון בתלושי המשכורת לשנת הלימודים 2016 עולה שהשינוי במשכורת החל מ-1/1/17.

ביה"ד ביקש מהצדדים הבהרות בעניין זה. מתגובת התובע עולה שהוא בדיעבד הסכים לכך שכניסתו להסכם הקיבוצי תחל מ-1/1/2017.

בנוסף, גם העלאתו לדרגת שכר 16 כפי שמופיע בתלושי השכר היא החל מ-1/1/2018.

מסקנה מהאמור עד כה: על הנתבעת לשלם לתובע תוספת של 11.6% על משכורתו מ-1/1/2017 ועד 8/2018. דרגות השכר בהתאם למופיע בתלוש. לפיכך על הנתבעת להנפיק לו תלוש משכורת בהתאם לחיוב הנוסף ולהפריש ממנו את הפרשות המתבקשות על פי החוק ובכלל זה מיסוי והפרשות פנסיה וכו'.

3. חישובים לסעיף זה

ביה"ד מסר את תלושי המשכורת ואת הנחיותיו לרואה חשבון מטעמו. רואה החשבון שלח קובץ אקסל ובו חישוב התוספת המגיע לשכרו של התובע. הקובץ מצורף לפסק הדין.

יצויין כי הר"ח מצא שבסיס החישוב של האחוזים (5%, 10.4%) אינו תואם לבסיס המגיע לתובע על פי הטבלה המופיעה בעמ' 64-65 בהסכם הקיבוצי, לכן החישוב נערך על פי המופיע בטבלה.

על פי חישובו התובע קיבל תשלומי פנימיה על התקופה האמורה לעיל, סך: ₪ 21,718. והוא היה אמור לקבל 40,825 ₪ **לכן יש להשלים לו את הפרש: 19,107 ₪.**

ח. טענת הנתבעת להחזר כספים

נציג הנתבעת טען ששולמו לתובע כספים רבים שהוא לא היה זכאי להם, כפי שפורט לעיל. לפיכך במידה וביה"ד יזכה את התובע בגין דמי פנימיה, הנתבעת תובעת החזר תשלומים אלו בסך 40,338 ₪.

נראה שיש לדחות את הקשר שבין תשלומים אלו לתביעה שבפנינו, מהטעמים הבאים:

1. לא הוכח שתשלומים אלו מותנים או קשורים לתביעה שבפנינו.
2. מאחר ותשלומים אלו ניתנו בשעתו ללא תנאי, לא ניתן לחזור ולדורשם, גם אם היה מתברר כעת שהנתבעת לא הייתה נותנת אותם אילו הייתה יודעת שהתובע היה זוכה בתביעותיו. מקור לכך בספר פתחי חושן קניינים פרק יז הערה נו, בביאור דעת השו"ע (חו"מ סי' רנג, סעיף יב, על פי משכנות יעקב חו"מ, סי' סד: "דכיון דמתנתו מתנה ודאי, אין מבטלין מתנה גמורה מחמת אומדנא").
3. נציג הנתבעת העיד על עצמו שהוא לא היה בשעה שנעשו ההסכמים בין הנתבעת לתובע. ויתכן שתשלומים אלו ניתנו לו עבור עבודתו באותה תקופה, והוא קיבל בצדק וביושר בנוסף לזכאותו לסעיפי התביעה שלפנינו.

לאור האמור יש לדחות תביעה זו על הסף.

ט. הוצאות משפט

התובע שילם אגרה בסך 562 ש"ח. על פי המקובל ברשת בתי הדין "ארץ חמדה-גזית" כשהצדדים התנהלו באופן הוגן הוצאות המשפט מתחלקים בין הצדדים. לכן על הנתבעת לשלם לתובע סך 281 ₪.

י. החלטות

הנתבעת חייבת לשלם לתובע את התשלומים הבאים:

1. תגמולי מילואים 6600 ₪.
2. דמי אירוח 3000 ₪ שישולמו בתלוש משכורת.
3. תוספת של 11.6% על משכורתו בתקופה שבין 1/2017 עד ל-8/2018 העולים לסך: 19,107 ₪. על הנתבעת להנפיק לו תלוש משכורת בגין החיוב הנוסף ולהפריש ממנו את ההפרשות המתבקשות על פי החוק ובכלל זה מיסוי והפרשות לפנסיה וכו'.
4. החזר הוצאות משפט 281 ₪.
5. שאר התביעות נדחו.
6. כל התשלומים הנ"ל ישולמו בתוך 35 ימים מהתאריך הנקוב על פסק הדין.
7. ניתן להגיש בקשת רשות ערעור על פסק דין זה בתוך 30 יום מהתאריך הנקוב על פסק הדין.

"והאמת והשלום אהבו"

פסק הדין ניתן ביום כ"ו באדר א' תשפ"ב, 27 בפברואר 2022

בזאת באנו על החתום

הרב יהונתן ארנברג

הרב ציון כהן, אב"ד

הרב עקיבא כהנא